

บทที่ 2

อุปกรณ์และวิธีดำเนินการ

อุปกรณ์ที่ใช้ในการทดลอง

1. ตัวอย่างเลือดที่ใช้ในการศึกษา เก็บจากเส้นเลือดสายสหดื้อของเด็กทารกแรกเกิด ปริมาณคนละ 5 มล. จากโรงพยาบาลพระมงกุฎเกล้า จำนวน 1,000 คน อายุต่ำกว่า 6 เดือน

2. อุปกรณ์ในการเก็บตัวอย่างเลือด

2.1 ไชริงค์ขนาด 5 มล.

2.2 เข็มเจาะเลือด เบอร์ 21

2.3 70% ethyl alcohol

2.4 สารกันเลือดแข็ง (heparin)

2.5 ส้ำลีและกระดาษติดชื่อตัวอย่างเลือด

3. เครื่องแก้ว

3.1 กระบอกตัว

3.2 ปีเปตขนาด 5 และ 10 มล.

3.3 ปาสเตอร์ ปีเปต (pasteur pipette)

3.4 beaker ขนาด 500 และ 1,000 มล.

3.5 volumetric flask ขนาด 1,000 มล.

3.6 ขวดเลี้ยงเซลล์พ้อมฝาปิด

3.7 โภภัลสำหรับใส่น้ำยาทำความสะอาด

3.8 โภภัลสำหรับใส่สีย้อมโคร์โนไซม์ (coplin jar)

3.9 plastic centrifuge tube ขนาด 10 มล.

4.0 สไลด์

4. เครื่องมือ

4.1 เครื่องซึ่งแบบละเอียด

4.2 เครื่องวัดความเป็นกรดด่าง

- 4.3 หม้อนึ่งฟ้าเชือ (autoclave)
- 4.4 อ่างน้ำบัวอุ่นหุ่ม (water bath)
- 4.5 ตู้เลี้ยงเซลล์ควบคุมอุณหภูมิร้อม CO_2 5 เปอร์เซ็นต์
- 4.6 ตู้ปลดเชือ (laminar flow) สำหรับใช้เพาะเลี้ยงเซลล์
- 4.7 ชุดกรองแบบดูด (suction)
- 4.8 ตะเกียงงูเส้น
- 4.9 ตะเกียงแมลงกอชือล์
- 4.10 เครื่องปั่น (centrifuge)
- 4.11 ตู้แข็งพลาสม่า ชนิดแข็งชิ้ง (-20°C)
- 4.12 ตู้เย็น
- 4.13 เครื่องผสมชนิดกดบัน (vertex mixer)
- 4.14 กล้องจุลทรรศน์พร้อมอุปกรณ์ถ่ายภาพ blue filter และ green filter
- 4.15 เครื่องอัดขยายรูปขาวดำ

5. สารเคมี

- 5.1 absolute methanol
- 5.2 bacto trypsin
- 5.3 barium hydroxide ($\text{Ba}(\text{OH})_2$)
- 5.4 bovine calf serum (flow laboratory)
- 5.5 colchicine
- 5.6 D-76 developer (Kodak)
- 5.7 dektal developer (Kodak)
- 5.8 di-sodium hydrogen orthophosphate (Na_2HPO_4)
- 5.9 fixer (Kodak)
- 5.10 สีออม Giemsa
- 5.11 glacial acetic acid (CH_3COOH)
- 5.12 glyceral
- 5.13 Hanks' balanced salt solution
- 5.14 น้ำยาฟ้าเชือ Hibiscrub และ Savlon

- 5.15 hydrochloric acid (HCl)
5.16 normal saline (0.9% NaCl)
5.17 penicillin
5.18 สารกระตุ้นการ凝聚เชลล์ phytohemagglutinin-m (Gibco)
5.19 potassium chloride (KCl)
5.20 potassium dichromate ($K_2Cr_2O_7$)
5.21 potassium dihydrogen orthophosphate (KH_2PO_4)
5.22 อาหารเลี้ยงเชลล์ชนิด RPMI 1640 ชนิดผง (flow laboratory)
5.23 sodium chloride (NaCl)
5.24 sodium hydrogen carbonate ($NaHCO_3$)
5.25 sodium hydroxide (NaOH)
5.26 7X solution (flow laboratory)
5.27 streptomycin
5.28 sulfuric acid (conc. H_2SO_4)
5.29 tri-sodium citrate ($Na_3C_6H_5O_7 \cdot 2H_2O$)
5.30 น้ำกลั่น (water injection)

6. วัสดุในการถ่ายภาพและบันทึกภาพ

6.1 ฟิล์มสีและฟิล์มสไลด์ ขนาด 36 รูป

6.2 ฟิล์มขาวดำ (Kodak technical pan film) ขนาด 36 รูป

6.3 กระดาษอัตรูป เบอร์ 4 ขนาด 5" x 7"

6.4 กระดาษพลาสติก ขนาด 5" x 7"

7. เครื่องใช้เบ็ดเตล็ด

7.1 aluminium foil

7.2 กล่องเก็บสไลด์

7.3 กระดาษเช็ดเลนส์

7.4 น้ำยาเช็ดเลนส์

- 7.5 parafin oil
- 7.6 parafilm paper
- 7.7 ผ้ากอส
- 7.8 กระถาง
- 7.9 มีดสำหรับผ่าตัด
- 7.10 กระดาษชำระ
- 7.11 สำลี
- 7.12 ไซริงค์ ขนาด 1 มล.

วิธีดำเนินการทดลอง

1. การเก็บตัวอย่างเลือด

เก็บตัวอย่างเลือดจากเล้นเลือดสายสะพือเด็กทารกแรกเกิดทุกรายจำนวน 1,000 คน อย่างต่อเนื่องกัน ที่คลอดภายในโรงพยาบาลมหุ่งคล้า โดยเก็บในไซริงค์ที่ปราศจากเชือโรค (disposable syringe) ที่เคลือบด้วยสารกันเลือดแข็งตัว (heparin)

2. การเพาะเลี้ยงเซลล์

เลี้ยงเซลล์ลิมฟอยด์โดยวิธีการปลดปล่อยเติมสารอาหารเลี้ยงเซลล์ชนิด RPMI 1640 ปริมาณ 4.5 มล., Bovine calf serum 0.5 มล., penicillin:streptomycin 0.3 มล. เลือด 0.8 มล. (ประมาณ 15 หยดหลังจากเอาเข็มออก) และสารกระตุนให้เซลล์แบ่งตัว phytohaemagglutinin-m 0.1 มล. ลงในขวดเลี้ยงเซลล์ ปิดฝา เช่นเดียวกับตัวอย่างที่ได้ ผสมกันเข้าเป็นเนื้อเดียวกัน คลายฝาเกลียวออกพอหลวม เก็บเข้าตู้เพาะเลี้ยงเซลล์ที่ 37°C , CO_2 5 เปอร์เซนต์ นาน 48 ชั่วโมง

3. การเตรียมไครโนไซมบลัสไอล์ด

3.1 หลังจากเพาะเลี้ยงเซลล์ครบ 48 ชั่วโมง เติม colchicine (0.2 microgram/ml) ลงในขวดเลี้ยงเซลล์ 1 มล. เช่น, ทิ้งไว้ 20 นาที เทสารลงในหลอดบีบขนาด 15 มล. บีบด้วยเครื่องบีบที่ความเร็ว 1,100 รอบต่อนาที นาน 5 นาที

3.2 คัดของเหลวส่วนที่ใส (supernatant) ออก เหลือไว้

ประมาณ 0.5 มล. แล้ว resuspend ตะกอนด้วยการเขย่าหลอดตัวยันหัวมือ

3.3 เติมสารละลายน้ำ 0.075 M, KCl ที่ 37°C 8 มล. ผสมให้ทั่ว เก็บไว้ที่ 37°C นาน 15-20 นาที เพื่อให้เซลล์บวม นำไปนีบเที่ย 1,100 รอบต่อนาที นาน 5 นาที ดูดส่วนที่ลีกทึบให้เหลือไว้ประมาณ 1 มล.

3.4 ตรึงเซลล์ด้วย fresh cold fixative

(methanol:glacial acetic acid 3:1) โดยใช้ปาราสเตอร์ปีเปต หยดทีละหยด นร้อนๆ กับเขย่าหลอดตัว virtex mixer เติม fixative ลงไปได้ 6 มล. ปิดหลอดตัว parafilm หนา 2 ชั้น ตั้งทิ้งไว้ 20 นาที เพื่อให้เซลล์และโครโนไซม์เกิดความคงตัว จากนั้นนำไปนีบเที่ย 1,100 รอบต่อนาที นาน 5 นาที

3.5 ดูดของเหลวส่วนที่ลีกทึบไป แล้วเปลี่ยน fixative ในมีข้อย่างน้อย 4-6 ครั้ง เพื่อกำจัดเศษของเม็ดเลือดแดงและโปรตีนออกไก่หมด

3.6 เติม fixative ประมาณ 0.5-1.0 มล. เพื่อผสมกับตะกอนของเซลล์ cell suspension ที่ได้ นำมาหยดตัวยันหัวปาราสเตอร์ปีเปตลงบนสไลด์ที่แข็งเย็นๆ แผ่นละ 3 หยด ให้สูง 2-3 ฟุต เพื่อให้เซลล์แตกตัวและโครโนไซม์กระจายตัวบนสไลด์ ถักสไลด์ให้แห้งท่ออบหม้อน้ำ

4. การย้อมโครโนไซม์

4.1 การย้อมวิธี conventional หรือ solid stain

(ดัดแปลงจาก Patil et al. 1971)

1. เตรียมสี 20% Giemsa in phosphate buffer

2. ข้อมสไลด์ด้วยสี Giemsa นาน 15 นาที ล้างสีออกด้วยน้ำประปา

3. ถักสไลด์ให้แห้งท่ออบหม้อน้ำ

4.2 การย้อมวิธี G-banding (ดัดแปลงจาก Seabright, 1971)

- 4.2.1 นชสไลด์ที่มีโครโนไซม์ใน 0.25% trypsin นาน 45 วินาที เพื่อชักนำให้เกิดแคนก์โครโนไซม์

- 4.2.2 ล้างเอ็นไซม์ที่มีบริสุทธิ์ออกด้วย phosphate buffer

- 4.2.3 ข้อมสีโครโนไซม์ด้วย 20% Giemsa นาน 15 นาที

ล้างสีออกด้วยน้ำประปา ผึ้งสไลด์ไว้ที่อุณหภูมิห้อง

4.3 การย้อมวิธี C-banding (ดัดแปลงจาก Summer et al., 1971)

4.3.1 แซลไอล์ดใน 0.2 N, HCl ที่อุณหภูมิห้องนาน 30 นาที เพื่อให้การกำล่ายส่วนของชาร์มชาติของไฮดรอนที่อยู่บนโครงโนโนไซด์และสลายไฮดรอนบางส่วนออก ล้างสไลด์ด้วยน้ำกลั่น

4.3.2 ทำให้โครงโนโนไซด์เป็นล่างโดยแซลไอล์ดใน 0.07 N, Ba(OH)₂ ที่ 37 °C นาน 15 นาที ล้างสไลด์ด้วยน้ำกลั่นที่ 37 °C เช่นเดียวกัน

4.3.3 แซลไอล์ดใน 2x saline sodium citrate ที่ 65 °C นาน 1-2 ชั่วโมง ล้างออกด้วยน้ำกลั่น

4.3.4 ข้อมลีด้วย 20% Giemsa นาน 15-20 นาที ล้างสีออกด้วยน้ำประปา ผึ้งสไลด์ให้แห้งที่อุณหภูมิห้อง

หมายเหตุ

ในการศึกษาครั้งนี้จะทำการย้อมแกบโครงโนโนไซด์แบบ G-banding ทุกรายที่ทำการศึกษา ส่วนการย้อมด้วยวิธี C-banding และ conventional staining นั้น จะทำการเขียนรายงานว่ามีความพิเศษของโครงโนโนไซด์ หรือในบางรายที่สังสัยว่ามีความพิเศษ เมื่อกำการย้อมแกบแบบ G-banding แล้ว ทั้งนี้เพื่อชี้แจงความพิเศษ หรือที่สังสัยว่ามีความพิเศษของโครงโนโนไซด์ที่พบในการย้อม G-banding

4.4 ขนาดของตัวอย่างที่ใช้ศึกษา

ขนาดของตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา คำนวณจากสูตร
ทางสถิติ (เดิมศรี, 2526) ดังนี้

$$n = q / (\lambda^2 p)$$

กำหนดให้ n = ขนาดของตัวอย่าง

p = ค่า prevalence value หรือค่าอัตราการ
ความพิเศษ

q = 1-p

λ = 0.05 คือ กำหนดให้มีความพิเศษได้ 5%

ถ้าหากเราใช้ค่าอุบัติการความผิดปกติของโครโน่ในใช้มหองประเทศไทยเด่นมาก เป็นค่า prevalence value (2.023%) (Nielsen และคณะ, 1982) แล้ว เมื่อใช้สูตรคำนวณแล้วจะได้ขนาดตัวอย่างประมาณ 19,401 คน ซึ่งการที่ต้องใช้ขนาดตัวอย่างที่มีขนาดใหญ่เช่นนี้เนื่องจากอุบัติการความผิดปกติของโครโน่ในใช้มหอน้อยมาก ถ้าหากขนาดของตัวอย่างที่ใช้ศึกษาเล็กไปอาจไม่พบเลยก็ได้ ดังนั้นจึงต้องใช้ขนาดของตัวอย่างที่มากพอ จึงจะพบความผิดปกติของโครโน่ในใช้มหและผลที่ได้ก็สามารถสรุปเป็นผลทั่วไปในประชากรที่ศึกษาได้ การวิจัยครั้งนี้จึงได้พิจารณาขนาดของตัวอย่างโดยจะใช้ขนาดตัวอย่างเป็นการแรกเกิดจำนวน 1,000 คนมาศึกษาหาค่าอุบัติการของความผิดปกติของโครโน่ในใช้มห

4.5 การตรวจสอบโครโน่ในใช้มห

ตรวจสอบโครโน่ในใช้มหที่ข้อมูลแล้ว ภายใต้กล้องจุลทรรศน์ชนิด 2 ตา กำลังขยาย 10×10 และ 10×100 เลือกตุ๊กตาโครโน่ในใช้มหในระยะเมตาเฟลที่มีแบบ, มีขนาดความยาวเหมาะสม และกระจายตัวดี เพื่อความสะดวกต่อการตรวจสอบจำนวน 10 เชลล์ใน 1 ราย ถ้าพบว่ามีโครโน่ในใช้มหผิดปกติเพียง 1 เชลล์ จะเพิ่มการตรวจสอบเป็น 25-50 เชลล์ ถ้ายังพบว่ามีต่อสุด 1 เชลล์ จากกล้องจุลทรรศน์ด้วยกำลังขยาย 10×100 ด้วยฟิล์มขาวดำ แล้วนำมาจัดเรียง成ริโอไทป์ เปรียบเทียบกับ Standardization in Human Cytogenetic (Paris Conference 1975) และ An International System for Human Cytogenetic Nomenclature ISCN (1970)

ศูนย์วิทยาศาสตร์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

